

Groteski İlikten Ele Kadar Olan Aitlik 1

– Bayram KAYA · 24 Haziran 2018

Benci ya da bencil var oluş, "en az dış dünya ilkesi" içindeki bir "yalıtımla" belirim verdi. Bu belirim içine aldığı tasavvur edilemez kadar daha çok kısmını dışta bırakmıştı. En az dış dünya ilişkisi dıştaki enerji çevrimli bilinci kendisi kadar bir kısıtlılık içinde kendisiyle birlikte içe almıştı.

Böylece yalıtım, kendisine büyük baskısı olan dış dünyanın kaosundan az çok kurtulmuştu. Yalıtımlı ortam, bu yalıtım içinde kendi enerji düzenli süreçlerini ortaya koymuştu. Bu durum o yalıtımın bilinci ve korunan yasasıydı. Bu yalıtımlı ortam inşası dış dünya ile çelişen bir diyalektiğin, zıtlıklarıyla var olan bir inşaydı.

En az dış dünyaya sahip olmanın yalıtılması; dış dünyanın daha fazlasını, daha çoğunu daha büyüğünü vs. yalıtımın dışında bırakmasıydı. Bu çelişme de yalıtım içindeki daha azın; yalıtım dışındaki daha çoğa (benin-ben olmayana) eğimiydi. Ya da daha çok olan dış dünyanın daha az olana (yalıtımlı ben olan bencil bilince) tazyik yapmanın (basınç yapmanın) baskılar efektiydi.

Açıkçası çok olanla, az olanın; büyük ile küçüğün etkileşmesiydi (etki etkileşmesiydi). Karmaşık olanın basit olanla belirmesiydi (hüccetiydi-tecellisiydi). Yalıtımlı olan bencil inşa, dış dünyaya doğru yalıtımla olduğu kadar da dış dünyanın bir parça aitliğiydi. Yani yalıtıma ben dış dünyadan bir kopuş ve dış dünyaya bir aitlikti.

Yalıtımlı alan dışta bırakılanlar kadar eksikleriyle doluydu. Yalıtımlı alanın içi dıştaki bu yansımaların gölgesinde kurtulamıyordu. Yalıtıma alan kendi içinde eksikleriyle dolu olmanın oyuk alanlı devinmesiydi de. Bu nedenle benci ben, tüm kapsadığı en az dış dünya ilişkisi nedeniyle tam bir dış dünyanın aynısı değildi. Dış dünyanın kendisi de değildi. Beliremez oldukları karşısında bir belirmeydi.

İşte dış dünya denen büyüğün; iç dünyamız olan bencil benli küçüğe oranı nedeniyle; büyüğün küçüğe doğru akışkan olması vardı. Küçük büyüğe akamıyordu. Ya da küçüğün büyüğe doğru çekilir bir durumla cazibede kalması, bundandı. Bunların her biri bir diyalektikti çelişme ve diyalektikti belirmelerdi (tecelliydiler).

Bunların her biri bir karşılıklı çekme, çekilme etkileri içinde olmanın etkileşimleriydi. Bunlardan her biri etkilediğinden etkilenmeydiler. Ve etkilendiklerine de kendi üzerlerine de bir etkiydiler (etki yapmaydılar).

Bu tür işleyiş; etki, etkilenme ve tekrar etkilendiğini yeniden etkilemeydi. Bu diyalektiğin diğer yönden çevrim döngüsü de şöyleydi. Birinci aşamada benin eksiklerinden ötürü büyükten-karşıdan-dıştan etkilenmesi vardı. İkinci aşamada etkilenenin kendi etkilendiğini (etkileyenini) etkilemesidir. Ve üçüncü aşamada sizi etkileyeni etkilediğiniz kadarla tekrardan etkilediğinizden de (etkilenenden de) etkilenmedir. Basit bir örnekle bunu belirtiyim.

Doğadaki "enerjinin birbirine dönüşümünü görmek" insanı etkilemiştir. İnsan bu etkilenmeyle enerjinin dönüşümünü etkiledi. Böylece enerji dönüşümü üzerinde telefonu yaptı. Telefonu iletişim menin aracı yapıp, bir eksikliğini giderdi. Telefon da tekrar kendisini yapan insanı etkiledi. Bu kez de insan; telefonun görüntülüsünü ve akıllısı olan android telefonu yaptı

Kısaca insan etkilendi. Etkilendiğini etkiledi. Etkilediğinden yeniden etkilendi. Tabii ki bunlar kesikli sürekli, tekrarlı çevrimlerle olmakla bu macera bitmemiştir ve bitmez de. Çelişmeli olan; diyalektikti olan etkileme-etkilenme ve tekrar etkileme süreçleri; böyle başlayacaktı.

En az dış dünya yalıtmasıyla, kendisini bilen ben olan yalıtıma; ya daha çok dünyayı dışta bırakmakla oluşan yalıtım, dışta bırakılan kısmın dayanılmaz bir boşluk duygusunu duyuyordu. İşte bu boşluğu duymanın duygusu, bencil benin eksiğiyle kişinin kendisine duyuş oluyordu. Bilinç oluyordu. Bilinç olmakla öznenin kendisini tümle yine yönelmesini bilen bendi. Özne dıştaki etkilenmeye ve tümleyen çağrılı duyuşa bakıp; "ben kimim? diyordu. Ve 'ben neye; nereye aitim?" demenin duygusunu taşıyordu.

Kendi eksikliğini kendi tamamlayanına göre sorgulayan bu tutum; iç ben ile dışın girişen bağıntısı olan GROTESKİ ALAN İLE OLUŞTU. Gresteki alan ile oluşan bu iç durum, sizin fantezilerinizi; sınama yanılma yapar olmanızı, yani zekâyı ortaya koyuyordu. Zekâ ancak groteski yansıma ile bir yalıtımın içinde var olabilirdi. Yani zekâ yalıtımla birlikte yalıtımın içindeydi. Zekâ iç düzenin dış dünya çelişkili eksikliğiyle yansıyan bu bağıntı grotesk ilikle, vardı.

Groteski eksiklikle beliren zekâ durum yani yalıtım içindeki eksikliğiyle ben'di. Zekâ ben de bu eksikliğin duygusuyla kendisinin ne olup, nereye ait olduğunu düşünmesiyle, kişinin kendi eksikliğini tamamlamaya eğim ediydi. Tüm bunları kontrollü bir enerji sağlama ve enerji çevrimleme üzerinde yapıyordu.

Bu çelişkin duyuş; aitliğini bilemez olma ya da eksikliğini hissetme içindeki adresizliğini sorgulayan zorunlu duyuştu. Groteski duygu eksiğini tümleyen dış dünya duyularından ötürü, zorunluydu. Özne de bunu kendine göre çarpıtmakla bencildi. Groteski ilik ben'in iç ile dış alanlardaki bu eksiklik tümleyen çelişkisini kullanılmasıydı. Ama bu alana yüklenen her groteski duygu da zorunlu değildi. Kişi groteski duyuşlu duygusu ile kendisinin dıştaki aitlik bilincini; yani groteski bir girdi olan rahatsız edici enerjiji düzenlemesini sorguluyordu.

Totem, İlah Ve El; aitlik, mensubiyet, uyrukluks vs.nin üzerinde yalıtımlı kişinin kendi tanınması olmaktadır. Bu her üç mana da sınırlı bir alana bir merkez olmaydı. İlk merkez durumlar Bir çokturlar. Sosyal aitlik te totem eksenli bir merkezdir.

Kişi, dış dünya içinde kendi içine doğru selekte ettiği ile ve yine seleksiyon nedenle kişinin çevresinde kalan dış dünyanın girişmesi kişi de grotesk ilikti bir manayı oluşturuyordu. Groteskilik dışta kalan

dünyanın iç dünya ile girişmesinden doğan bağıntı yansımaları. Bütün çarpıtma ve yamultmalar buradaydı. Dış dünya sizin selekte iç algılarınıza göre çarpıtılıp yamultuluyordu.

Totemi merkezli süreci inşa edemeyen kişi, bu groteski ilik içinde sınırlı sonlu bilme, tanıma, tanınma olmaktadır. Kişi bu grotesk iliği ile dışta kendi gibi bireylerle girişip; sosyal aitlik ya da gruba aitlik bilincini totemi mana içinde çevrim etti. İşte totemi mana bu çevrimin merkeziydi.

Totemi mananın bu çevrime merkez olması kadar totemi alan groteski etki ile ortam yamultması yapmanın da merkeziydi. İnşa giderek yalın olandan karmaşık olana doğru evirilecekti. Ne yalın olandan (grotesk ilikten) ne de karmaşık olan totemcilikten ve ne de yeni evirilmelere doğru olmaktan hiç kurtulamayacaktı.

Totem, İlah, El aşama aşama; kişinin kendisine göre bencil groteski ilik aitliğine karşın; kişinin dışında sürü ya da sosyal alan inşası içinde üreten kişiyle birlikte, kişinin bir yere ait olmasındaki çevrimle her biri bir işlev ve mana olmanın döngüsüdürler. Totem, İlah ve El her bir durumla; kesikli sürekliliği içinde bu döngüye ait olmanın bilincidirler.

Kısaca totem, İlah ve El sahiplik mana anlayışlı olmanın bir yere, bir duruma aitliğini kendisine; anlama ve eylem etmenin mana bilincidir. Groteski ilik kendi üzerine kendi yansımalarını vermekle kapsadığı sosyal alanın içine yansır. Bu nedenle sosyal alan totem merkezle kişiye sabit bir aitlik bilinci olur. Totem bu oluşmanın bilinci olmakla da bir mana anlamasıdır.

Groteski ilk içinde siz dış dünyada dramatik bir durum görür ağırsınız. Bu durum dış dünyadan yaşanmışlıklar içinde algı olmakla sadece sizdeki hafıza kaydıdır. Dış ortamın sizi etkilemesidir. Ama hiç gereği ve yeri yokken; dışta sizi ağırlatacak bir etki uyaran yokken; salt düşüncede düşünmeyle ağıladığınızda bu da kendinizin kendi üzerinize etkisidir. Kendi kendinizi tararken canınızın acıması gibi bir şeydir.

Groteski alanın (dıştaki belirlenimle neyin ne olacağını) içte kendi üzerine kendi etkisi de bencil benin "bu groteski yansımalarından hareketle içteki çevrim ettiğinden daha çoğunu da baskılar olmasıdır". Groteski ligin baskılanır olması yanında dıştaki belirlenimce olanın bilgisini taşıma datası içinde groteski ilik bu dıştaki büyüleyici enerji dönüşmelerinde yansıyan gölge fantezilerinden belirimle de bir etkidirler. Ve Groteskilik dışta kalanla eksikliği duyulana eğimden oluşan etkidir. Eksikliğe olan eğimli düşünce bu groteski alan içine konur. Groteski olan bu alan içine konan şeye ve konan şeyin alan yönünde olmasına ya da alan yönüne ters bir durumla olması karşısında groteski ligin alan içine kuvvet uygulamasıydı.

Totemi oluş, ilahi oluş ve El tarzı beliriş, belli bir merkezi salınımın adres olmasının ait olmanın bilinci olmakla; neye ve nereye aitim diyen kişi benci groteski oluştan ayrılırlar. Dört mana düşüncesi de dıştaki eksikliğinizi, yalnızlığınızı, dışlanmışlığınızı ait olma üzerinde sorgulamanın mana anlayışlıdır.

Ancak içimize yansıyanla groteski oluş "bu aitlik arayışını" kişileri sosyal süreçli adreslerin çevrili olması gibi tam bir çevrimle bilinir yapıp kişiye yol haritası olamaz. Çünkü groteski oluş ilk adımda sosyal

oluşun bilincinden ve sosyal oluşun groteski yansımasından yoksundur. Yani Groteskilik çevrim bilgisine sahiptir ama çevrim bilgisi içinde sosyal alanlı bir çevrimin bilgisini yoktur. Önce olan kendisinden sonra olanı bilmez.

Oysa totem, ilah ve El mana anlayışı groteski ve zorunlu fanteziler üzerinde önce sosyal oluş içinde; sonra da sosyo toplum sal adresli üreten ilişki içinde yol haritası olmanın aitlik bilincini ortaya koymayı, çevrime eden somutluklardır. Ama bu manandı alanın içini dolduran; üretim alanı üzerinde üşüşen rızık gibi, kader gibi teslimiyet gibi, tevekkül gibi her düşünce, duygu, bilgi ve uygulamalar da hem zorunlu değildi hem de somut değildirler.

Grotesk ilik, totem ilik, ilahlilik ve El anlayışı başka başka enerji düzenli ilişki alanında olma aitliğini aramanın bencilik bilincidirler. Groteski oluş kişi benci bir "bencil oluşun aitlik bilincidir". Groteski ilik; bencil oluş bilincinin dıştaki karşıtıyla diyalektikti olamadığı dönemlerde; yani totem ve ilahi sürecin olmadığı dönemler öncesinde baskın olarak vardı. Groteskilik kişinin neye ve nereye ait olduğunu sorgulamanın; 'sorgulayan bir aitlik ya da sorgulayan sahiplik alan bilincidirler'.

Totemi manalı, İlah'ı manalı ve El manalı aitlik bilinçleriniz de birbirinden çok farklıydılar. Yani her üç sahiplik hafıza bilinciniz de zorunlu "groteski alanın" içini farklı sahiplik ilişkili biçimlerle doldururlar. Her bir bilinçlenmeyle grotesk ilik ya bilgiye veya uygulamalı eyleme dönüşürler. Ya da uygulama ya dönüşen kadarla fırrariler üreten alan bilgisi içinde baskılanırlar.

Grotesk ilikler iç ve dış eleğin, haz ve elem duygulu seçme ayıklama duvarını aşan seleksiyonlarla içe girdiği gibi bencil benin kendi içinde olan "parçalı işlev öğeler sentezi içinde (organeller sentezi içinde) parçalı bağıntıyla da oluşurlar. Bu oluşma toplamı kişide, dışa akan bir enerji sağlamanın güdüleme eylemini oluşturur. Bu güdü tümlenmeyi imleyen + - kaygı dolu stres dolu, sağlamaya yönelimle elektrikli yükler gibi 'yüklerden' yüklerin çekme itmesinden yansımalarıdır.

Totemi aitlik olmanın mana oluşması; olumlu (+) ya da olumsuz (-) yüklerden oluşan uzun groteski yaşamı tarihten sonra; sosyal bağıntı üzerinde ilk kez bencil beni dizginleyen bir oluşmaydı. Dış doğada enerji sağlayıcı yeme, içime gibi sağlanışlarıyla ve güvende olma tedirgin olma gibi müspet ve menfi kaygıların, karşılanmasını; kolektif bilinçle çevirme eder.

Kolektif bilinç groteski ilik içinde olmayandır. Bu adım kolektif bir sosyal aitlik üzerinde tümleşme ortaya koyma adımıdır. Totem kimi groteski lige karşı koymakla bu türden bir senkron ve yol haritası ortaya koyar olan "sosyal aitliğin", "kolektif oluşun bilinciydi. Yine kişideki groteski ilikle "bencil oluşa" karşı "özgecil oluşun" "mana bilincini" oluşan sahipti (aitlik) bilincidir.

İlahi mana; üreten bir kolektif benci, özgecil bilinçti. İlahi aitliğin mana bilinci "üreten milada aitliğin bilinciydi". İlahi manalı aitliğin bilinci zorunlu bir totemi kolektif sosyal hafızayla; zorunlu bir kolektif

üretimler içindeki totem grupların ilahlar ittifakı üzerindeki sentezle "insan olmanın bilinciydi".

Totemi ve groteski kolektif etniklerle sentezli "insanlığın ait olma" bilinciydi. Yine ilahi aitlik olan mana; İlk oluşan sosyo toplumlarla, üretim hareketi içinde "kolektif üretme gücüne ait olmanın hafıza bilinciydi". Kolektif üretim ekseninde "kolektif güçle kolektif yetenek havuzunu oluşmanın aitlik ve çevrim" bilinciydi.

Groteski alanın enerji sağlama zorunluluğu; ilahi alan içinde kolektif üretim ilişkisiyle ortaya kondu. Kolektif üretim bilinci eksenin de oluşan yeteneklerin keşfedilişiydi. Üreten hareket ilişkili yapıcılık ve yaratıcılığın beliren hafıza inşası olmakla; kişinin kendisini, ancak kendi kadar olmakla kendi kendini ilahi bilinç üzerinde kavramasıydı.

El manalı aitlik bilinci; kolektif bilinci (hafızayı) ve kolektif sahipliği yok etmeyerek (istismar ederek) kolektif iliği enfekte etti. Groteski alanın, zorunlu ve somut olmayan hayali görümlerine yüklediği manaları enfekte sürece meşruiyet etti. Sistemi üreten ilişkilerden biçimlenen kolektif irade kontrolü yerine kişi sahiplerin beyin kontrolüne verdi.

Kolektif sahipliğin tüm malını, mülkünü kişi sahiplerin irade gücü yaptı. Kişiyi de kişi sahiplerin (muktedirlerin) aitliğine kul-köle yaptı. Artık kişi ben neyim? Ben neye aitim? Ben nereden geliyorum gibi sorgulamasını kulluk, kölelik aitliği üzerinde yapmakla tarihi hafızaya, topluma ve kendisine yabancılaşmıştı.

Bu nedenle El manalı aitlik; kişiler üzerinde kolektif olmanın tescil bağıntısını kaldırdı. Kişiler üzerinde kalkan kolektif bağıntılı tescilin irade gücü; malı mülkü olan ve insanı da tasarruf eden, kimi kişi sahiplere verilmesiydi. Kolektif hareket ve kolektif bilinçle üretilen sistem ilişkilerinin El tarafında belirlenmesi için bir köleci iman ahdi yapıldı.

Eskiden üreten ilişkiler üzerinde yapılan ahit; şimdi El'e iman eden ahdi kapsamında El'in taksim yapması üzerinde bir aitlik bilinci olmakla kişi "ben kulum" diyordu. El manalı aitlik El'in tam yetki içinde belirlenmesi içinde El iradesine teslim oluş ahit üzerinde aitliği "mülk sahibine bağlayan bir iman bilinciydi! Yetenek, tarihsellik, kolektif oluş, üretim bilinci tümünden ortadan kalkmıştı. Bunların hepsi El'in dilemesi olmuştu! El manalı aitlik bilinci; süreci biat içinde kişi sahiplerin sömürmesine göre çevrime etmenin yol haritasıydı.

El mana aitlik anlayışı; kolektif üreten ilişki çevrimi içinde olup ta, bu çevrimi "mülk sahibi olana verip mülk sahibinin, mülk sahibi olan irade ve bilincine biat etmeydi. Aitlik, biat olan bu iman üzerinde sahiplerin paylaşırma yapmasına razı olma (tevekküldü). Yeni olan El aitliği, üreten yapı üzerinde; kişilerde var olan bencilliği, kimi kişilerdeki bencil tutkuyu ortaya çıkarıp özgeciliği yaralayan tahrifatı. Kolektif üretmenin tarih bilinci olmasa, El anlayışı asla ortaya konamazdı.

Gılgamış, İnanna, Kybele, Aton, Elohim gibi ön ittifaklı ilahlar; kolektif hafızadaki 'kolektif bilinçli ilahlar' olmakla; El dönemi kişi sahipli süreçler nedeniyle kolektifi ilik vatan, millet aitliği ve kimi kolektif hafızayı

yansıtmanın firarileri olmak dışında üretimle beliremiyordu. Firari kolektif hafıza El de merhametin, insafın ve vicdanın meşruiyeti olurken; bu kolektif hafıza kölelerde de nedenini pek bilmedikleri ve "direnmekten başka yol kalmadı" dedikleri meşruiyetin firari bir imlecini bilinciydi.

Enkidum, İştar, Aşşur, Amon Ra, Yehova, isimud vs. gibi El-İlahlar da: bazen zulümden kurtulmanın ama çok kes de kişi sahiplerin mülkünün koruması için yarılan deniz suyunda insanları boğmanın, Sodom ve Gomera'daki gibi volkan patlamalı, deprem gerçekeşmeli, cehennem sahibi korkunçluğun, ürkünçlüğün ve bu ürkünçlükle öç alıcılığın, kinciliğin, milletlerin, savaşın, ganimetin aitlik bilinciydi.

Bu korkunçluk, ürkünçlük ve rızık vermenin saikliğiyle bin kişinin kolektifçe üretip ortaya koyduğu "bin paydan", dokuz yüzünü kendisine almanın; yüz payı da dokuz yüz doksan dokuz kişiye pay etmenin bilinciydi. Yine kaderleri ben yaratım deme bilinciydi. Rızıkları veren mülk sahibine biat etmenin bilinciydi. Köleci iman aitliği içindeki adaletle sömürülmenin köle aitlik bilinciydi